

लैङ्गी, स्त्री, लिङ्गिनी । इति राजनिर्घण्टः । लिङ्ग
सम्बन्धिनि, त्रि ।
लोक, ऋ क दीर्घौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-
पर०-अक०-सेट् ।) ऋ, अलुलोकत् । क,
लोकयति । इति दुर्गादासः ॥
लोक, ऋ ङ ईदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
आत्म०-सक०-सेट् ।) ऋ, अलुलोकत् । ङ,
लोकते । विलोकयन्थो वपुरापुरच्छां प्रकाम-
विस्तारफलं हरिययः । इत्यादौ विलोकनं
विलोकः पश्चात् सं करोतीति नौ साध्यम् ।
इति दुर्गादासः ॥
लोकः, पुं, (लोकते इति । लोक + घञ् ।) भुव-
नम् । जनः । इत्यमरः ॥ सप्तलोकनामानि
यथा,—
“भूर्भुवः स्वर्गहृत्सुव जगच्च तप एव च ।
सबलोकश्च सप्तैते लोकास्तु परिकीर्त्तिताः ॥”
इत्यभिपुराणम् ॥
अपि च ।
“भूर्लोको भुवः स्वर्लोकश्चैलोक्यभिरमुच्यते ।
महूर्जनस्तपः सत्यः सप्त लोकाः प्रकीर्त्तिताः ॥
भूर्लोकः पार्थिवो लोकः अन्तरीक्षं भुवः
स्वतः ।
भाष्यो लोको दिवि ह्येतच्छेधाद्भूयथाक्रमम् ॥
भूतस्वाधिपतिर्ह्यभिस्ततो भूतपतिस्तु सः ।
वायुर्नभसोऽधिपतिस्तेन वायुर्नभसतिः ।
भाष्यस्य स्वर्गाधिपतिस्तेन स्वर्गो दिवसतिः ॥
गन्धर्वाभिरसश्चैव गुह्यकाः सह राक्षसैः ।
भूर्लोकवासिनः सर्वे अन्तरीक्षचरान् शृणु ॥
मरुतः सप्तभिः स्वन्दे रुद्रास्तथैव चाग्निनौ ।
आदिता वसवः सर्वे तथैव च गवाङ्गनाः ॥
चतुर्थे तु महर्लोकं तिष्ठन्ते कल्पवासिनः ।
प्रजानां पतिभिः सर्वैः सेव्यते पञ्चमो महान् ॥
मनुः सप्तकुमारान्वा वैराजश्च सुतास्त्रयः ।
षष्ठे तु संस्थिता स्मृते देवा देवविरोधकाः ॥
सबस्तु सप्तमो लोको ह्यपुनर्भववासिनाम् ।
ब्रह्मलोकः समाख्यातो ह्यप्रतीघातलक्षणः ॥
महौतनात् सहस्रांशस्त ऊर्ध्वं दिवाकरः ।
दश तानि भुवे यावद्द्विगुण्ये द्विगुणान्तरे ॥
दशयोजनकोत्यास्तु मेरुर्ह्रद् भुवः स्वतः ।
त्रयोविंशतिलक्षाणि त्रैलोक्येऽथ उच्यते ॥
द्विगुण्येऽथ सहस्रेषु योजनानां शतेषु च ।
लोकान्तरमथैवेकं भुवाद्भूय विधीयते ॥
देवदानवगन्धर्व्यचराचसपन्नगाः ।
भूतविद्याधराश्चैव अष्टौ ते देवयोनयः ॥
ते ब्रह्माण्डस्य मध्यस्थाः परतस्तमसावृतम् ।
ततोऽग्निवायुराकाशं ततो भूतादिरुच्यते ॥
ततो महान् प्रधानश्च प्रलतिः पुरुषस्ततः ।
पुरुषादीन्शरो ज्ञेयो यस्य शक्त्वावृतं जगत् ।
शिवोऽमाभातुदेवानां परापरतरा मताः ॥”
इति देवीपुराणे त्रैलोक्याभ्युदये षड्गति-
नांमाध्यायः ॥ * ॥ दिक्पालानां लोका यथा,
“प्रजापतिस्तु भगवान् गुणतः प्रेक्ष्य देवताम् ।

आधिपत्येऽपि शुक्लेऽपि न्ययोजयत योगवित् ॥
त्रयाणामपि लोकानां देवतानां द्विजोत्तमाः ।
चकार शक्रं राजानं देवानां दितिपूर्वजम् ॥
पूर्वस्थां कौशिकी राजा दक्षिणस्थां यमो
दिशि ।
वरुणः पश्चिमायानु उत्तरस्थां सदा धनी ॥” * ॥
पुण्यवतां लोका यथा,—
“एवं विभक्त्य राण्यानि पुरा प्रोक्तानि यानि च ।
लोकानि विदधे दिव्यान् ददावथ पृथक् पृथक् ॥
कल्पचित् स्वयंसङ्काशात् कल्पचिद्वद्विनिर्म्-
लान् ।
कल्पचिद्विद्याविद्योतान् कल्पचिद्वद्विनिर्म्-
लान् ॥
नानावर्णान् काममयाननेकशतयोजनान् ।
स तान् सुकृतिनां लोकान् पावनाय च संस्थि-
तान् ॥
भानूर्हे ये तपस्यानि सौम्यास्तारागणाः सदा ।
एते सुकृतिनां लोका ये शान्ताः पुण्यकर्म्मभिः ।
ये यजन्ति मखैः पुण्यैः समाप्रवरदक्षिणैः ।
स्वदारिद्रता दान्ता ऋजवः सत्यवादिनः ॥
दीनाशुभ्यहकारो ब्रह्मण्या लोकपूजिताः ।
योगयुक्ता महात्मानो यान्ति तत्र तपोज्जलाः ॥
सर्वे सहाः चमाशुक्ता कोपिता ये तमोजिताः ।
एवं नियोज्य तनयान् स्वयं लोकपितामहः ।
पौत्रं ब्रह्मसदनमारुरोह प्रजापतिः ॥
सर्वे स्वयम्भुदत्तेषु पावनेषु दिवौकसः ।
रेमिरे खेषु लोकेषु महेन्द्रेणाभिपालिताः ॥”
इति वद्विपुराणे वाराहप्राडुर्भवनामाध्यायः ॥
(जनार्थं विषयोऽस्य यथा,—
“यथा लोकस्य स्वर्गादित्थथा पुरुषस्य गर्भा-
धानं यथा कृतयुगमेवं वाक्यम् । यथा जेता
तथा यौवनं यथा दापरस्तथा स्थाविर्यं यथा
कलिरवमातुर्थं यथा युगान्तस्तथा मरणाभिव्य-
मनुमानेनानुक्तानामपि लोकपुरुषयोरवयव-
विशेषाणामभिव्येषसामान्यं विद्यात् ॥”
“तत्र संयोगपेक्षी लोकशब्दः बहुधातुसमुदायो
हि सामान्यतः सर्वलोकः । तस्य हेतुवत्-
पतिवृद्धिरुपपन्नो वियोगश्च तत्र हेतुवत्पति-
कारकं उत्पत्तिर्लक्ष्यं वृद्धिराप्यायनं उपपन्नो
दुःखागमः बहुधातु विभागो वियोगः स
जीवापगमः स प्राणनिरोधः स भङ्गः स लोक-
स्वभावः ।” इति चरके शरीरस्थाने पञ्चमे-
ऽध्याये ॥
“तस्मिन् क्रिया सोऽधिष्ठानं कक्षात् लोकस्य
हेविध्यात् । लोको हि द्विविधः स्थावरो
जङ्गमश्च । द्विविधात्मक एवाभ्येयः सौम्यश्च
तद्भूवत्त्वात् । पश्चात्तको वा ।” इति सुश्रुते
रुचस्थाने प्रथमेऽध्याये ॥ *)
लोककान्ता, स्त्री, (लोकानां कान्ता प्रिया ।)
वृद्धिनामौघमम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
(लोकप्रिये, त्रि । यथा, गो० रामायणे ।
२ । ३८ । ६ ।

“लोककान्तं प्रियं पुत्रं कुशलीराम्बरं वनम् ।
प्रस्थितं पश्यतो मेऽथ हृदयं किं न दीर्यते ॥”)
लोकचक्षुः [स] स्त्री, (लोकानां चक्षुरिव ।)
स्वयं । इति शब्दभाषा ॥ जनस्य लोचनश्च ॥
लोकजित्, पुं, (लोकं जितवानिति । जि + क्तिप् ।)
बुद्धः । इत्यमरः ॥ (लोकजेतरि, त्रि । यथा,
शतपथब्राह्मणे । १४ । ४ । १ । ३३ ।
“यं कामं कामयते तमागायति तद्दे तल्लोक-
जिदेव ॥”)
लोकतुषारः, पुं, (लोके तुषार इव ।) कर्पूरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (कर्पूरशब्देऽस्य गुणादिकं
ज्ञातव्यम् ॥)
लोकनाथः, पुं, (लोकानां नाथः ।) बुद्धः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ ।
१३८ ।
“लोके भगवतो लोकनाथादारभ्य केचन
ये जन्तवो गतकेशान् बोधिसत्तानवेहि तान् ॥”)
ब्रह्मा । इति शब्दरत्नावली ॥ विष्णुः । इति
तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ शिवः । यथा,—
“अकिञ्चनः सन् प्रभवः स सम्यदां
स लोकनाथः पितृसद्गमोचरः ।
स भीमरूपः शिव इत्युदीर्यते
न सन्ति याथार्थ्यविदः पिशाकिनः ॥”
इति कुमारसम्भवम् ॥
(तथा च महालिङ्गाचनतन्त्रे शिवशतनाम-
स्तोत्रे ।
“त्रैलोक्ये लोकनाथश्च रुद्रलोके महेश्वरः ॥”
वटिकौषधविशेषः । तद्वयथा,—
“पारदं गन्धकश्चैव सप्तभागं विचूर्णयेत् ।
ऋताभं रसतुल्यश्च पुनस्तेनैव मह्येत् ॥
रसाद्द्विगुणलोहश्च लोहतुल्यश्च ताम्रकम् ।
भस्मवराटिकायाश्च ताम्रतस्त्रिगुणं क्षिपेत् ॥
नागवल्लीदलेनैव मह्येद्युज्जतो भिष्क ।
पचेन्नपट्टेनैव खाङ्गशीतं ससुहरेत् ॥
यज्जतुलीहोदरहरः शुल्बश्चयथुनाशनः ।
पिप्पलीमधुसंयुक्तां सगुडां वा हरीतकीम् ॥
गोमूत्रश्च पिबेच्चाशु गुडं वा जीरकान्वि-
तम् ॥”
इति लोकनाथो रसः ॥ इति वैद्यकरसेन्द्रसार-
संघे यज्जतुलीहोदरहरः ॥ * ॥ लोकप्रभो,
त्रि । यथा, गो० रामायणे । २ । ३३ । १६ ।
“लोकनाथस्य रामस्य पीड्या पीडितं जगत् ।
अपञ्चयौव सोमस्य राहुप्रहणपीड्या ॥”)
लोकपालः, पुं, (लोकान् पालयतीति । पाल +
ल्यप् + अच् ।) राजा । इति हलायुधः ॥
(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । १ । ३४६ ।
“उत्तमो लोकपालोऽथमिति लक्ष्यं प्रप्रक्षिप्तः
यः प्राप्तवान् विना यज्ञं चक्षमे न पश्यत्ययम् ॥”)
दिक्पालः । यथा,—
“इन्द्रो वद्विः पितृपतिर्निर्द्वैतवैरुण्योऽनिलः ।
धनदः शङ्करश्चैव लोकपालाः पुरातनाः ॥”
इति वद्विपुराणम् ॥